Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26908
Copyright: Admont, Benediktinerstift

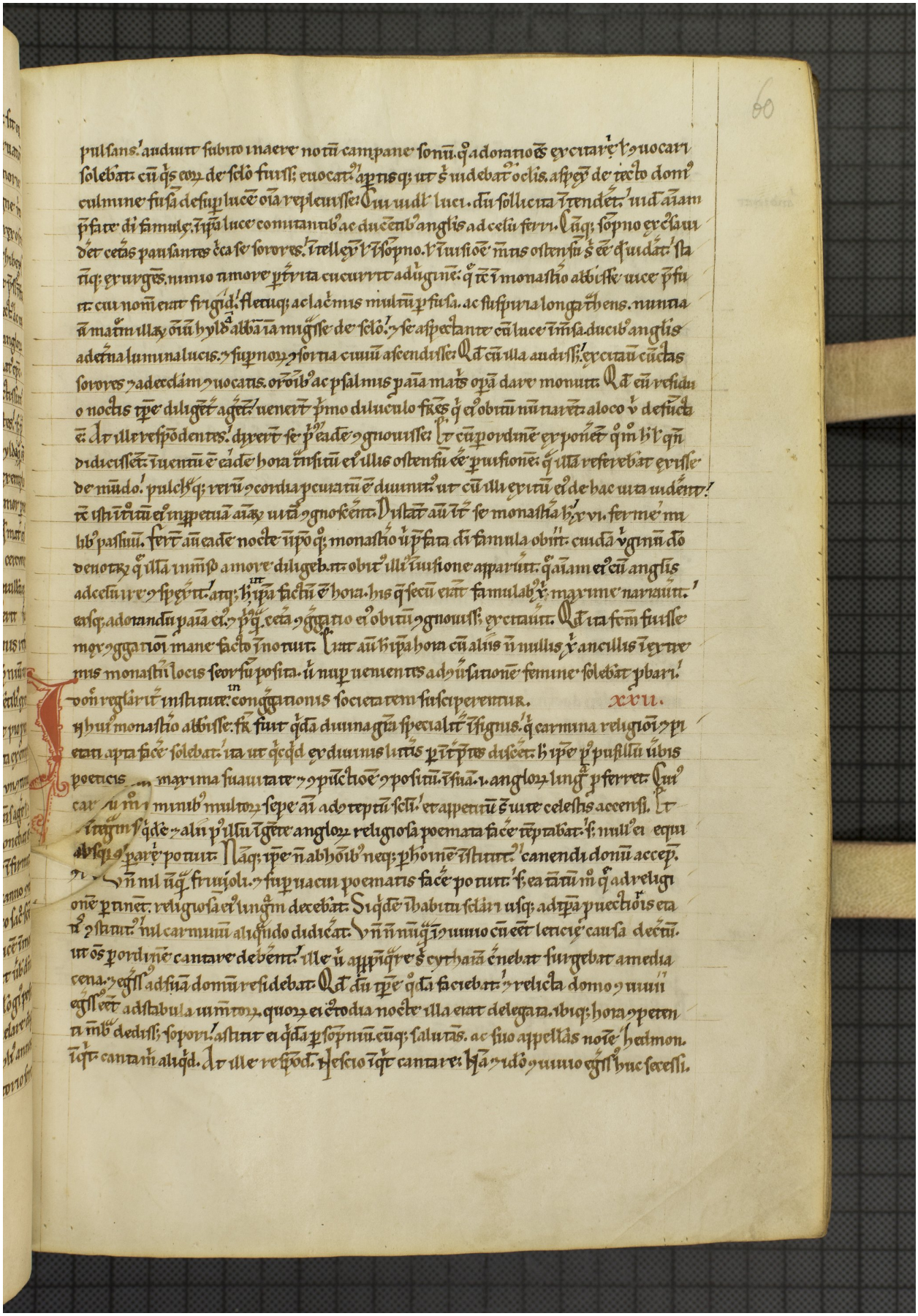

60

pulsans. audiuit subito in aere notũ campane sonũ. q̃ adoratores exciare et uocari
solebat. cũ qs eos de sclo fuisse euocat. aptus q; ut s uidebat oculis. aspexit de tecto domus
culmine fusa desup luce oia repleuisse. Cui uidel luci. dũ sollicita intendet. uid aiam
p fate di famule. ipsa luce comitantib ac ducentib anglis ad celũ ferri. Cũq; sopno exclamaui
det ceas pausantes eca se sorores. intellexit sopno. Iuuisoe mus ostensu s ee q̃ uidat. sta
ũq; exurgens. nimio amore ptrita cucurrit ad uiginẽ. q̃ tc i monasterio abbisse uice pfu
it. cui nomẽ erat frigid. fletuq; ac lacrimis multũ pfusa. ac suspiria longa trahens. nuntia
ũ matũ illa. oũ hyld abbãa iam migisse de sclo. se aspectante cũ luce immisa ducib anglis
ad etna luminaria lucis. sup nos. soiria ciuiũ ascendisse. Qd cũ illa audissi. exciauit cũctas
sorores. ad eclam uocans. oroib ac psalmis paia mats opã dare monuit. Qd cũ residu
o noctis tpe diligẽter agere. uenerit pmo diluculo fres. q̃ ei obitũ nũciaret. a loco v desuncti
ẽ. At ille respodentes. dixerit se pridie eade. gnouisse. Et cũ ordinẽ exponeret. q̃m hi. qm
didicisset. iuenũ ẽ eade hora insitũ ei illis ostensũ ee pusionẽ. q̃ illa referebat exisse
de mũdo. pulchq; reiũ. cordia pcuiatũ ẽ duuinit. ut cũ illi exitũ ei de hac uita uidentur.
re ushitiũ ei inpetuã aiarũ uitã. gnoscent. Dulat aũ ire se monasteria hi. xvi. fere me
lib passui. fert aũ eade nocte ipo q; monasterio ũ pfata di famula obiit. cuidã v ginũ de
uotis. q̃ illa iuuenis amore diligebat obit illi iusione apparuit. q̃ aiam ei cũ anglis
ad celũ ire. spexit. atq; hi ipa fictũ ẽ hora. his q̃ secũ erat famulab x. magnime narrauit.
easq; adorandũ paia ei. pq. ceta. gratio ei obitũ. gnouisse. exciauit. Qd ita fem fuisse
mor. gratioi mane facto innotuit. Erat aũ hi ipa hora cũ aliis ũ nullis x ancillis i ex tre
mis monasterii locis seor fu posita. ũ nup uenientis ad usitatione femine solebat pbari.

Non regularit institutae congregationis societatem suscipiebantur. XXII.

Ybui monasterio abbisse. fr fuit qdã diuina gratia specialit insignis. q̃ carmina religioi
et ciuiu apta facere solebat. ita ut qcqd ex diuinis lectis pitpis discere. hi ipe p pusillũ ubis
poeticis ... maxima suauitate. et pulchoe positũ. in sua. v. anglo. lingua pferret. Cui
car ... minib multo. sepe ai ad ceptũ scli. et appetitũ s uite celestis accensi. Et
... q̃dẽ. alii p illu igere anglo. religiosa poemata facere tentabat. s. nullo equi
... pare potuit. Nãq; ipe ñ abhoib neq; phonie instruit. canendi donũ accep.
... ñ nul ũq fruiolu. sup ua cui poematis facere potuit. s. ea tãtũ in q̃ ad religi
onẽ pinet. religiosa ei lingua decebat. Si q̃dẽ ib abitu sclari usq; ad tpa puectiois eta
tis. stuit. nul carmiũ aliq̃do didicit. Vñ in uigiliis. uuuo cũ ect letitie causa decetũ.
ut os ordinẽ cantare debent. ille u appiqre s cytharã enebat surgebat a media
cena. et ad sua domũ residebat. Qd cũ ipe q̃dã faciebat. et relicta domo. uuuo
ad stabula iumentorũ. quor ei cotidia nocte illa erat delegata. ibiq; hora peten
ti imb dedissi. sopori. astitit ei q̃dã p sopniũ eiq; salutãs. ac suo appellãs nomẽ. heimon.
iqit cantaũ aliq̃d. At ille respodit. Nescio iqit cantare. Hã. udo. uuuo ad illi hue secessi.